

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Poggii Florentini Oratoris || Clarissimi, Ac Sedis Apo.||
Secretarii Opervm ||**

Poggio Bracciolini, Gian Francesco

Argentinae, 1513

VD16 ZV 12623

Francisco marescalco.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14341

LIBER EPISTOLARVM POGGII

Poggius Florentinus Leonardo Aretino S.P.D.

Credo obliuione esse abs te factum / quo minus me certior feceris recessu
tui: quem ita repentinu fuisse & incognitu mihi molestum sane fuit. Cupiebam em
te deducere extra Urbem ut moris est: tecumq; colloqui de restituenda / quod nos
ster Barbarus summe cupit / inter te & Nycholaum antiqua beniuolentia. Qui dis
xerat ante pluribus verbis se id a te contendisse: verum respondisse te quidem: q
licet ad dignitate tuam non nihil conferre videat: tamen obest ad reconciliationem
plurimu. Non em aut accusatione / aut excusatione opus est: sed obliuione praeter
itorum. Deinde amicitia illa est introducenda: ut omne seminariu / & que res
sensionu funditus vellat ex animis. Prebe ergo te nobis cum cupimus / & que res
cepi te futuru. Memineris maioris esse animi obliuisci: iniuriasq; ut sciscineq; quib
esse tanti quod sit amicitie anteferendu. Leuia sunt ea quae mihi extimare videtur
& quae plus tibi laudis afferent si cotemnant: q; si aduertant. Quae tecum egi ver
bis / iterum litteris repetam: eaq; ut q; primu cures volo. Primu. ut per uelut quae
no eximi possim a tuis: ea rone qua tibi exposui. Deinde: ut mittas ad me ope
ra Senecae: quibus pmaxime indigeo: tum ad emendatione eor: quae scripta sunt
tum ad transcriptionem aliorum. Idq; ut q; citius efficias / etiam atq; etiam rogo.
Vale, Romae. v. Kal. Octobris

Poggius Florentinus Ioani Lamole S.P.D.

Cum patris ante diebus Romam reuertissem: absumus est duobus mensi
bus rusticandi causa: ac deinde scripta quaedam quae reliqua super mensa / eandem
uerem diligentius: incidi in epistolam tuam quae mihi reddita fuerat paulo ante dis
cessum meum. Et cum eam denot legissem: ut tibi pro mea consuetudine responderem:
rem: reuolui profecto: aduertens quantis mendacis epistolam referis. Totus enim oc
cuparis in me ornado: scribens multa ac si me nunq; vidisses: q; & tu perspicere po
tuit: & egomet scio quantum sunt a me aliena. Sed ut hodie Romani dicere solent:
cu quis eos praeter modu laudat: q; te plane mentiri sciam / inquit: cum me lau
laudes / tunc delectant. Ita quoq; oblectauit suauitas sermonis tui: considerant non
q; vera essent quae scribis / sed q; venuste ornateq; a te dicerent: ut verisimilia pos
sint videri / & si procul absint a veritate. Quid vero ad ea rescribam nil sane occur
rit nisi me extimatum fuisse / ridendi Poggii causa tam copiosas a te litteras confer
ctas: nisi ab eo scriberent quem non dubito esse amantissimu mei. Hortor igitur
te: ut omittas deinceps hoc litteraru genus: quod qui utuntur / adulatorum qui libere
de se audiunt / impudentes videri possunt. Semper id scribas quod sentis: neq; te
longius amor peruehat q; veritas. Neq; quantum dicendo quae consideres: sed quae
tum postulet causa pro qua es dicturus. Q. si quempia gratia ingenij exerceat
vis laudare: eum tibi assilume quem ornare / non vitupare videaris. Ego aut te dilige
go & ingeniu tuum: mores vero etiam amo. Atq; ut verbis tibi coram sum possi
citus: & litteris absens recipio: me tuum esse / quo pro facultatibus utaris. Volo
Panormitam meis verbis saluta. Vale. Romae. vij. Kal. Octobris.

Poggius Florentinus Francisco Marscalco Ferrariensi S.P.D.

Cum Scipione nostro Ferrariensi quem non solum diligo / sed etiam amo pro
pter suam humanitatem & doctrinam / est mihi frequens & iocunda consuetudo.
Sumus saepius vna & fabulantes varijs de rebus: ut sit aliqui inter ociofos. Sepit
me vno / cum ipse sit vir eruditissimus / incidit inter nos sermo de viris doctis & elo
quentibus: inter quos te unum esse asseuerat. Asseueratq; te non solum litteris dedisse
quod ipm magni est estimandu: sed quod plurimi facio / suauissimis moribus & vir
tutibus praeditum. Quod mihi admodu placet / testat inter caetera te amantissimu
mei. Quare sum eadem maiore in modu delectatus. Nihil est mihi Francice / quod
magis appetam in quo magis conoler: q; habere q; plures mihi beniuolentia &

Pro recocis
liat de siliu

Nimis se
laudat in
cular.

charitate cōiunctos. Et eū ut scis iocunda atq; opulenta possessio/ diligere a multis
& charum haberi: ab his p̄sertim qui & ip̄i digni sunt ut diligant propter suam vir-
tutem. Complector itaq; toto animo & p̄ctore/ ut aiunt / prop̄sum tuum erga
ma amorem: quem mihi & voluptati & ornamento exis̄imem esse futurū. Hoc
scias volo: me tuum esse: daturūq; operam: ut quod tua sponte cepisti / nullo meo
in te officio adductus/ deinceps mea in te obseruantia/ ne dicam merito sis factus
rus. Vale. & me ama. Floren. prima Kalen. Aprilis.

Poggius florentinus Cosmæ de Medicis S.D.P.

Hieronymū de Bardis dilexi semp ut filium: tum p̄pter nos/ tum quia visus est
mihi bene agendi. Humanissimus quippe est adolescēs & bonē indolis. Ip̄e est mihi
hi restis: me semper exhortatū esse eum ad honestatē & virtutem: neq; peperisse
obiurgationem: etiam si quādo ut adolescentes solent/ lapsus est in rebus leuitis
his. Sentio autem nunc eum incidisse nuper in errorem quendā/ si ad aetatem refer-
ras grauem: si ad rem/ nō magni eximandū: p̄sertim cum error fuerit / nō vitiosus.
Quā ne in mores transeat/ v̄bis castigandus est: sed ita/ ut odio criminis melior sis
at. Video eum poenitere errati sui: fateriq; ingenue culpā/ & castigatione dignum
proferri: quæ sunt optima pudētis animi signa/ & errore suo dolentis. Ego illū ob-
iurgauī v̄hemētius. Non dissimulat erratū: neq; excusat excusatōem peccati / sed
signa poenitētis ostendit: asserens emendaturū se delictū suū: tibiq; & famæ suæ fa-
ctū. Non cōmendo eum tibi: neq; eū est opus/ sed rogo: ne aspa nimis cens-
sura in eum utaris. Itaq; a iadueritas hanc culpam ut emēdatior fiat. Omnis eū pec-
na ad utilitatē delinquentiū cōstitutata est. Labunt etiam ut scis firmiores/ & aetate
maturā: ut ignoscendū sit etatū tenere/ si ulterius non progrediat culpa. Credo te re-
cte factū: si ei remiseris: ne hac ifamia recepta tanq; pro malo repulsus/ infirmos
mores ad peiora cōsilia conuertat. Qui eū non ex malicia/ sed imbecillitate labū-
tur: erigendi ac subleuandi sunt/ non propellendi aut desijciendi. Sed nimis multa/
tibi p̄sertim qui es omnīū sapientissimus/ hæc motus charitate scripsi: quæ velu-
ta Poggio in bonam partem accipias/ volo. Vale.

Poggius florentinus Guarino Veronensi S.D.P.

Philippus tuus archiep̄scopus Veronensis reddidit mihi a te litteras: quæ fere-
runt mihi a modo dū gratē. Lectis litteris/ pollicitus sum ei: non rem unam aut alte-
ram/ sed quæquid in me erat a auxiliij & consilij: meq; sociū ad visendas reliquias Ver-
bis/ si id vellet obtuli. & simul rogauī: ut cum redire vellet/ dignaretur ad me veni-
te/ ut afferret ad te litteras meas. Sed homo ut solent locupletes & rerū abundans
tes/ qui non aduertūt paratula: itidem cum vidisset Principes ac satrapas nostros:
obumbratus magnitudine ceterorū/ oblitus est Poggij. visum est forsan ei me nō
esse illum quē putabat. Ita abiit sine responsione. Sed in hoc parua est iactura. Hoc
ideo scripsi: ut nullam in me negligentiam videas rescribēdi. Excusatione taciturnis
tatis non est opus. Nam ea dem quoq; est in me culpa. Sed malumus officio litte-
rarū uti/ q̄ defensione silentij. Petiui de te/ deq; tuis diligenter: quibus bene esse sumus
me est mihi voluptati. Norū fac mihi quid agis eorū quæ spectāt ad nostra studia:
si quid scribis: si qd meditaris. Ego eū obmutui: licet aliquā vox restitueret. Nam bar-
barum nostrū audio ita distrahi occupationibus publicis: ut difficile sit illi scriptio-
ni opam dare. Sopiunt musæ nostræ/ nisi exatētis eas vos: quibus & ocij satis est/ &
plurimū facultatis. Ordire igitur aliquid: aut si iam egisti/ facito me p̄cipem nō so-
lum actionis/ sed recogitatōis tuæ. Alexander qdem Veronēsis/ qui sacerdos est/
& mihi a modo dū familiaris: utitur domo mea & rebus oibus ut suis. Ego eū quia
obsequensimū cogno ui hoīem & obseruantē mei / valde diligo. Vide quid ex
his v̄bis cōficere volo: eum esse scq; virum bonū/ hac vulgari cū nota qua hoīes bo-
nū dicunt. Scis eū malos mihi non placere. Intellige quid dicam. Non accipias hoī-

Pro lapsu
intercedit

Silentij ex-
cusatio